"İki kadın vardı. Bunların beraberlerinde iki de çocukları vardı. Bir kurt gelerek bu çocuklardan birini kapıp kaçırdı. Kadın, arkadaşına: "Kurt senin çocuğunu kaçırdı!" dedi. Diğeri ise: "Hayır, senin çocuğunu alıp gitti!" dedi. Bunlar (ihtilafa düştüler) Hükmolunmak üzere Davud aleyhisselam'a başvurdular. Davud aleyhisselam, büyük kadın lehine hükmetti."

Ebu Hureyre -radıyallahu anh-'tan merfû olarak rivayet edildiğine göre Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdular ki: «İki kadın vardı. Bunların beraberlerinde iki de çocukları vardı. Bir kurt gelerek bu çocuklardan birini kapıp kaçırdı. Kadın, arkadaşına; "Kurt senin çocuğunu kaçırdı!" dedi. Diğeri ise: "Hayır, senin çocuğunu alıp gitti!" dedi. Bunlar (ihtilafa düştüler) Hükmolunmak üzere Davud -aleyhisselam-'a başvurdular. Davud -aleyhisselam-, büyük kadın lehine hükmetti. Küçük kadın, hükme razı olmayınca, davayı Süleyman -aleyhisselam-'a götürdüler. Süleyman -aleyhisselam-: "Bir bıçak getirin, çocuğu ikiye böleyim, size birer parça vereyim!" diye hükmetti. Küçük kadın: "Böyle yapma! Allah'ın rahmetine mazhar ol! Çocuk onundur!" dedi. Süleyman -aleyhisselam- bu cevap üzerine çocuğun küçük kadına ait olduğuna hükmetti.»
[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- bize, iki oğullarıyla beraber çıkan ve ikisinden birinin oğlunu kurdun yediği ve diğerinin oğlunun kaldığı iki kadının kıssasından haber veriyor. İki kadından her biri o kalan çocuk benim diyor. Davud -aleyhisselam-'a davalaşmak için gittiler. Davud -aleyhisselam-, kendi içtihadıyla büyük kadın lehine hükmetti. Çünkü büyük kadın doğum yapmayı bırakmış olabilirdi. Ama genç olana gelince belki de ilerde başka çocuk yapabilirdi. O'nun yanından oğlu Süleyman -aleyhisselam-'a gittiler. Ona bu olaydan haber verdiler, o da bir bıçak istedi ve dedi ki: Bu çocuğu ikiye böleyim, size birer parça vereyim! Büyük olan kabul etti, ama küçük olan itiraz etti ve çocuk büyük olan kadınındır, dedi. Küçük olanı şefkat ve rahmet yakaladı. Çünkü gerçekten onun oğlu idi ve küçük olan; "Ey Allah'ın nebisi onun oğludur." dedi. Bu şekilde bu oğlana rahmet etmesi ve o büyük olanın oğludur demesi sebebiyle delil ve karineyle birlikte hükmü küçük olan kadının lehine verdi. Oğlanın yaşaması ikiye kesilmesinden daha evladır. Böylece Süleyman -aleyhisselam- küçük olan kadının lehine hüküm verdi.